

Posudek na bakalářskou práci Evy Šabatkové, Vranovská přehrada a Bítov – soužití přehrady a obce, PedF UK KDDD, Praha 2009

Autorka si vybrala velice zajímavé téma, o němž se zajímala již ve své seminární práci. Práce je logicky členěna, vedle prvních myšlenek na stavbu, které jsou velice pěkně zachyceny, se zabývá projektem a současně i působením vodního díla na život zaniklé a obnovené vesnice. Tedy cesty Bítova k Novému Bítovu.

Eva Šabatková ovšem vycházela ze skutečnosti, že všichni čtenáři znají základy problematiky, a tak již v úvodu zapomíná zmínit, kdy se celá sledovaná událost a další návazné procesy odehrávaly. Kdybychom byli důslední, dozvíme se pouze, že tomu bylo ve 20. století (s.6). V úvodu postrádám charakteristiku pramenných materiálů i kritiku literatury, o níž se čtenář doví, že je zajímavá, což nepochybně odpovídá pravdě. Kladu si především otázku, zda W.Schmidt nebyl úzce spřízněn s Ferdinandem Schmidtem, což by pouze napovídala poznámka na s.7 o tom, že autoři museli opustit v roce 1945 území Československa. Tato skutečnost je ovšem rozhodně dosti podstatná při posuzování základního použitého pramene k dějinám Bítova, a sice Anderle-Schmidt, 2002. Stejně tak by stálo za úvahu, kdo byl F. Weidenthaler a jaký měl k celému dění vztah.

Práci považuji za velice užitečnou, témata přehrad jsou velice aktuální i v dějinách techniky, kde by autorka jistě do budoucna našla i další inspirativní údaje. Je velká škoda, že nemohl být využit fond „Bítov“, který by byl pro práci jistě zásadní.

Přílohy jsou jistě velice ilustrativní, jediné, co bych postrádala, je plán přehrady.

K obhajobě nabízím téma „Bítov jako příležitost pro české inženýry a stavitele“. Byli to skutečně Češi?

Práci navrhuji k obhajobě – podle jejího průběhu mezi jedna a dvě.

Alena Míšková